

NIKDY VÍCE OTROKY A VAZALY BERLÍNA A BRUSELU

- CZ24 News | 9. ledna 2020

VELKÁ BRITÁNIE: S odstupem tří týdnů po britských volbách je možné analyzovat situaci - vítězství Borise Johnsona je triumfem demokracie nad nevolenými globalistickými elitami...

Britové dali jasně najevo, že si nenechají říkat, co je pro ně dobré a co ne, a už vůbec, koho mají či nemají volit. A vykročili po stopách svých předků.

Boris Johnson vyhrál volby ve Velké Británii s drtivou převahou navzdory masivní mediální kampani proti němu. Jeho volební vítězství se stalo triumfem demokracie nad globalistickými elitami, které se tři roky snažily zmařit výsledky demokratického referenda o brexitu z roku 2016. Johnsonovo vítězství je triumfem demokracie nad nevolenými globalistickými elitami.

Tři týdny po volbách je možné s patřičným odstupem jasně analyzovat situaci: Johnsonovým vítězstvím vyvrcholily tři roky trvající boje Britů o svou státní suverenitu. Již v roce se sice 2016 v referendu svobodně rozhodli opustit Evropskou unii, ale jejich touha po brexitu byla torpédována nadnárodními elitami, které tuto vůli lidu nejen ignorovaly, ale navíc se všemi prostředky snažily brexitu zabránit.

ZPOCHYBŇOVÁNÍ REFERENDA

Relativizování výsledků referenda o brexitu začalo 23. června 2016, hned poté, co se 17,4 milionu Britů rozhodlo opustit EU navzdory předchozímu urputnému nátlaku všech velkých politických stran a médií. Establishment místo aby akceptoval prohru, začal okamžitě zpochybňovat výsledek referenda.

Novinářka deníku The Guardian Carole Cadwalladrová vypustila do světa absurdní konspirační teorii, podle které Steve Bannon, Nigel Farage a Arron Banks s pomocí firmy Cambridge Analytica (a snad dokonce Vladimíra Putina, Donalda Trumpa a Dartha Vadera) vymyli britskému voličstvu mozky facebookovou reklamou.

Že by většina Angličanů svobodně ukázala prostředníček jedinečnému projektu Spojených států evropských pod vedením natolik šarmantních pánů a dam, jako jsou Jean-Claude Juncker, Guy Verhofstadt, Martin Schulz, Donald Tusk či Angela Merkelová, nebylo možné připustit. Místo toho zvěstovala média věrná protibrexitové linii fámu, že to jen staří, nevzdělaní, vesničtí burani, snad dokonce rasisté a xenofobové odmítli bruselský superstát.

DEHONESTUJÍCÍ KAMPAŇ

Za tohoto tlaku médií prodlužovala Johnsonova předchůdkyně v křesle britského ministerského předsedy Theresa Mayová jednání s EU - po celé tři roky nebyla schopná s ní vyjednat přijatelnou dohodu. To ale Angličany ještě víc namíchlo. Ve volbách do Evropského parlamentu naházelo téměř 32 procent z nich hlasy Nigelovi Faragovi a jeho nově založené straně pro brexit, čímž ho korunovali vítězem voleb.

Konzervativci pochopili signál lidu a poslali Mayovou do propadliště dějin a zvolili novým premiérem zastávce brexitu Borise Johnsona. Ten bodoval od začátku rezolutním sloganem „Get Brexit done!“

Díky tomu ovšem stáhl palbu všech odpůrců brexitu přímo na sebe – dva týdny před volbami proti němu odstartovala na titulních stránkách novin rozsáhlá dehonestující kampaň. Horliví odborníci na negativní volební kampaně pročešávali každý tweet a slovo, které Johnson napsal.

Skandalizovali i ty nejabsurdnější věci, snažili se z něho udělat rasistu, sexistu, homofoba a xenofoba. Náhle se na něho objevila v médiích zveličená obvinění: před 20 lety prý měl spolupracovnícím „hmatat na stehna“, nebo prý – chraň Bůh – přijímat dary na volební kampaň od odpůrců brexitu a zvýhodňovat své podporovatele. A jako starosta Londýna měl údajně vztah s americkou podnikatelkou, jejíž firma dostala od města granty ve výši 13 tisíc eur.

NAVZDORY OČERŇOVÁNÍ

Johnson stál sice v centru palby odpůrců brexitu, ale boje byly vedeny i na jiných frontách. Britská volební komise prohledávala na základě mlhavých obvinění hlavní sídlo Faragovy strany pro brexit. „Neznámí hackeri“ ukradli textové zprávy sponzora probrexitové kampaně Leave EU Arrona Bankse a zveřejnili je na internetu.

Navzdory očerňování a nekalé kampani internetového giganta Google, veřejnoprávní BBC a prakticky všech velkých mediálních společností Johnson nakonec volby vyhrál. Britové dali jasně najevo, že si nenechají říkat, co je pro ně dobré a co ne, a už vůbec, koho mají či nemají volit. A vykročili po stopách svých předků, kteří už v roce 1215 svou Magnou Chartou jako první v Evropě omezili moc králů, nevolených elit a jejich dvorních úředníků.

Anglický básník John Milton napsal v roce 1649: „Máme jako svobodný národ právo sesadit vládu či odvolat panovníka. Bez tohoto přirozeného a nezbytného práva nemůže být jakkoli hrdý národ svobodný, a nemůže být ničím více, nežli otroky a vazaly.“ V tomto smyslu byla Johnsonova volba jasným signálem: Otroky a vazaly Berlína a Bruselu – nikdy více!